

Sygn. akt I C 456/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Strzyżowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSR Jolanta Mac-Śnieżek
Protokolant	Alicja Rokita

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2017 roku w Strzyżowie

sprawy z powództwa P. (...) w W.

przeciwko

pozwanej C. A.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda.

Sędzia Sądu Rejonowego

Jolanta Mac-Śnieżek

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 grudnia 2017 r., sygn. akt I C 456/17

P. (...) W. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanej C. A. na jego rzecz kwoty 20.329,70 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych, opłatą skarbową od pełnomocnictwa oraz opłatą od pozwu.

W uzasadnieniu twierdzeń pozwu powód podał, że strona pozwana na podstawie zawartej umowy bankowej o numerze (...) - (...) w dniu 23 października 2009r. otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie.

Pozwana pomimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonała zapłaty, wobec czego w dniu 24 marca 2017r. Bank (...) S.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z zawartej przez stronę pozwaną umowy

z wierzycielem pierwotnym.

Wobec powyższego zadłużenie pozwanej, stanowiące wartość przedmiotu sporu wynosi 20.329,70 złotych, na które składa się należność główna

w wysokości 12.690,40 złotych oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 7.639,30 złotych, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczone zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikające z umowy oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczane przez stronę powodową od należności głównej za okres po dniu cesji wierzytelności do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu.

Dalej podał, że dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia, ciężącego na pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu.

Powód podniósł też, że po zawarciu umowy cesji, a przed złożeniem pozwu w tej sprawie podjął wielokrotnie próby kontaktu z pozwaną oraz skierował do niej przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 1 sierpnia 2017 r. Starania te okazały się jednak bezskuteczne.

Sąd ustalił:

W dniu 24 marca 2017 r. Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z powodem P. (...) W. umowę przelewu wierzytelności wraz z ich zabezpieczeniami do funduszu sekurytyzacyjnego, wymienionych w Załączniku nr 1 do tej umowy.

Z wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji wynika, że dotyczyła ona także wierzytelności jakie posiadał Bank (...) Spółka Akcyjna w stosunku do pozwanej C. A..

Zgodnie z wyciągiem z Ksiąg Rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i Ewidencji Analitycznej z dnia 5 września 2017 r.,

Nr S/280/10/ (...) zobowiązanie dłużniczki C. A., wynikające

z umowy bankowej o numerze (...) - (...). wynosiło łącznie 20.329,70 złotych, w tym należność główna w kwocie 12.690,40 złotych i odsetki

w kwocie 7.639,30 złotych.

Pismem z dnia 31 lipca 2017r. powód działający przez organ uprawniony do jego reprezentacji wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 20.653,40 złotych

w terminie do dnia 7 sierpnia 2017r.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego

i Ewidencji Analitycznej Nr S/280/10/ (...) z dnia 5 września 2017 r., k. 7, potwierdzona kserokopia umowy przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 24 marca 2017 r., k. 8-14, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji z dnia 24 marca 2017 roku, k. 15, pismo z dnia 31 lipca 2017r., k. 16.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom, których treść nie była kwestionowana.

Biorąc pod uwagę powyższe – Sąd stwierdził, co następuje:

W sprawie, jak niniejsza ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych obciąża stronę powodową. Powód w niniejszej sprawie musi zatem udowodnić dwie kwestie, tj. jego legitymację czynną do występowania z roszczeniem wobec pozwanej, a także istnienie, wysokość i wymagalność roszczenia, wynikającego ze stosunku prawnego łączącego wierzyciela pierwotnego,

tj. Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. z pozwaną.

Powód załączył do pozwu umowę sprzedaży wierzytelności do Funduszu Sekurytyzacyjnego z dnia 24 marca 2017 r., wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji z dnia 24 marca 2017 r., wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i Ewidencji Analitycznej Nr S/280/10/ (...) z dnia 5 września 2017 r.

Powód natomiast nie przedstawił żadnych dowodów, na podstawie których można ustalić wysokość i wymagalność dochodzonego roszczenia,

tj. dokumentu na podstawie którego można byłoby ustalić, że pozwaną łączył jakikolwiek stosunek prawny z wierzycielem pierwotnym, tj. Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., dokumentu o skutecznym wypowiedzeniu pozwanej umowy kredytowej. Nie przedstawił również dokumentu, na podstawie którego Sąd mógłby ustalić, że roszczenie dochodzone pozwem jest wymagalne oraz od jakiej daty.

Biorąc pod uwagę powyższe, zdaniem Sądu powód w niniejszej sprawie nie udowodnił swojej legitymacji czynnej do występowania z roszczeniem wobec pozwanej, a także istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia, wynikającego ze stosunku prawnego łączącego wierzyciela pierwotnego z pozwaną.

Z tych przyczyn Sąd powództwo oddalił, jako nieuzasadnione (art. 353 k.c.).

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. Sąd obciążył powoda kosztami postępowania.